

ПРЕДСЕДНИКУ МКСЈ

Секретар: John Hocking

Датум: 10. фебруар 2014. године

Подносак број 516.
Т У Ж И Л А Ц
против
Проф. др ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

**ЗАХТЕВ ЗА СТАВЉАЊЕ ВАН СНАГЕ УСМЕНЕ ОДЛУКЕ
(или писмене одлуке која др Шешељу није уручена)
СЕКРЕТАРИЈАТА МКСЈ И ЗАТВОРСКЕ УПРАВЕ О ИЗОЛОВАЊУ
ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА У ЗАТВОРСКОЈ БОЛНИЦИ**

Тужилац
Matias Marcussen,

Оптужени
Проф. др Војислав Шешељ

Стручни тим који помаже одбрану
Зоран Красић
Дејан Мирковић
Милан Терзић
Немања Шаровић
Вјерица Радета
Јадранко Вуковић
Мирољуб Игњатовић
Наташа Јовановић
Петар Јојић
Љиљана Михајловић
Огњен Михајловић
Филип Стојановић

**ЗАХТЕВ ЗА СТАВЉАЊЕ ВАН СНАГЕ УСМЕНЕ ОДЛУКЕ
(или писмене одлуке која др Шешељу није уручена)
СЕКРЕТАРИЈАТА МКСЈ И ЗАТВОРСKE УПРАВЕ
О ИЗОЛОВАЊУ ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА У ЗАТВОРСКОЈ БОЛНИЦИ**

Принуђени смо да вам се обратимо поводом изузетно забрињавајућих вести које смо добили у вези са здравственим стањем др Војислава Шешеља и крајње неадекватним медицинским и немедицинским третманом коме је подвргнут у Притворској јединици МКСЈ.

Као што вам је познато, др Војиславу Шешељу дијагностикован је канцер дебелог црева након чега је оперисан 18. децембра 2013. године. Међутим, здравствене тегобе на основу којих је др Шешељ претпоставио да је озбиљно оболео трају знатно дуже.

Наиме, још крајем 2012. године, господин Шешељ је приметио прве симптоме рака дебелог црева и о томе је без одлагања обавестио затворског лекара Паулуса Фалкеа. Др Шешељ је од Фалкеа одмах захтевао да га пошаље на колоноскопски преглед, али је др Фалке упорно избегавао да предузме било какве дијагностичке методе којима би потврдио или оповргао сумње др Шешеља, олако и неосновано тврдећи да здравље др Шешеља није озбиљно угрожено и да нема потребе да се било шта предузима.

Након више пута поновљеног, упорног инсистирања др Шешеља, анализа узорка столице урађена му је тек у августу 2013. године. Иако је присуство крви у столици било видљиво голим оком, затворски лекар Паулус Фалке је др Шешељу донео медицински налаз у коме је стајало да у узорку „нема патогених бактерија, нема паразита“. Такав налаз није задовољио др Шешеља који је тада још упорније инсистирао да му Фалке каже где у налазу, који је био на холандском језику који он не разуме (на шта је Паулус Фалке вероватно рачунао), стоји да у узорку утврђено присуство крви. Недуго затим, приликом посете Јадранке Шешељ, Фалке је по други пут донео лабораторијски налаз др Шешељу покушавши још једном да га убеди како је налаз у реду. Др Шешељ то није прихватио већ је поново захтевао да му затворски лекар објасни како је могуће да у лабопраторијском налазу није било резултата у вези са крвљу у узорку, уколико је основни разлог због кога је уопште захтевана анализа столице управо и било голим оком видљиво присуство крви у столици. Др Шешељ је захтевао да му др Фалке у налазу покаже где пише да нема крви. Наравно, с обзиром на то да таквог податка није било, Фалке је на крају то морао признати, рекавши да то не пише нигде и да је неопходно урадити нову анализу. Медицински налаз је био на холандском језику па су вероватно мислили да професор Шешељ неће ни приметити да у налазу заправо није ни писало да у узорку столице није било крви.

Другом лабораторијском анализом узорка столице извршеном у октобру 2013. године, потврђене су сумње др Шешеља и утврђено је присуство крви у узорку његове столице. Тек након тога, годину дана након што је то први пут захтевао, др Шешељ је подвргнут колоноскопији. Колоноскопијом је утврђено постојање седам полипа од којих су два била канцерогена и која су пробила зид једног од црева са метастазама на околне лимфне ћелије.

Др Војислав Шешељ је оперисан 18. децембра 2013. године. Операција је протекла добро и без компликација. Након операције Војиславу Шешељу је прописана терапија која се састоји од 12 хемотерапија које треба применити у року од 6 месеци. На прву хемотерапију др Шешељ је одведен 4. фебруара 2014. године. Током терапије која је трајала три дана др Шешељ није имао никаквих тегоба нити компликација. Терапију је веома добро поднео, осећао се као да терапију није ни примио и што је веома битно током хемотерапије према њему нису примењиване никакве неуобичајене мере обезбеђења. Др Шешељ је сасвим нормално контактирао и комуницирао како са болничким особљем тако и са холандском полицијом која га је чувала. Полицајци који су га обезбеђивали били су љубазни, сви до једнога су се сваки пут када би долазили у смену са њим руковали, као што су чинили и када су одлазили из смене, као што је то чинило и комплетно медицинско особље од лекара до медицинских сестара. Нико од медицинског особља полицајце није упозоравао да то не смеју да раде и да би их непосредан физички контакт са др Шешељем могао на било који начин угрозити.

Дан уочи изласка из градске болнице у Хагу један од затворских лекара обавестио је Војислава Шешеља да након напуштања болнице седам дана мора провести у изолацији у затворској болници, наводно због опасности коју представља за друге робијаше.

Одлука о изолацији и образложење те одлуке Војиславу Шешељу су били крајње сумњиви и потпуно нелогични због чега се, пре свега код лекара у градској болници у Хагу с којима је имао контакт, потом код лекара из затворске болнице и коначно код еминентних стручњака из Србије, распитао да ли је таква процедура уобичајена и медицински оправдана. Како холандски, тако и лекари из Србије били су запрепашћени мерама које су најављене а потом и примењене против Војислава Шешеља.

Изненађени и забринуте, и ми чланови Стручног тима који помаже у припреми одбране др Војислава Шешеља, разговарали смо са више лекара, врхунских стручњака из те области, који нису могли да поверују да је овако нешто уопште могуће. Сви са којима смо разговарали недвосмислено тврде да је изолација која је примењена према Војиславу Шешељу са становишта медицинске науке апсолутно непотребна и да не може бити оправдана званичним образложењем одлуке о изолацији, те да не постоји ниједан медицински оправдан разлог због кога би др Шешељ морао бити изолован од других људи.

Да изолација није медицински оправдана већ да се ради о фарси којом се немашто прикривају прави разлози угрожавања здравља др Шешеља говори и чињеница да су само током првог дана боравка др Шешеља у затворској болници две медицинске сестре које су га обилазиле имале маске на лицима и гумене рукавице на рукама али да су, након што је др Шешељ почео грохотом да се смеје и да их због фарсе у којој су учествовале исмева, већ исто поподне скинуле маске и рукавице и уз осмех пришле да се рукују са Војиславом Шешељем. Од тог тренутка, нико ко је долазио у контакт са др Војиславом Шешељем коме је одређена изолација не носи маску или рукавице нити предузима било какве друге мере како би се заштитио од непосредног контакта с њим.

Подсећамо вас и на чињеницу да др Војислав Шешељ није први заточеник Хашког трибунала који је оболео од канцера и који је током притвора примао хемотерапију већ да је било више таквих случајева попут Ђукића, Талића,

Крнојелца. Међутим, ни у једном од тих случајева према оболелима није примењивана изолација већ су се сви након хемотерапије враћали у своје ћелије и нормално контактирали с другим притвореницима и затворским особљем. Опште је познато да се особе које су на слободи након што приме хемотерапију враћају својим кућама и породицама те да нормално живе и контактирају чак и са најмлађом децом јер по њих не представљају никакву опасност.

Изолација притвореника у МКСЈ регулисана је Правилником о притвору лица која чекају на суђење или жалбени поступак пред МКСЈ или су из неког другог разлога притворена по овлашћењу овог суда. Чланом 43 предвиђено је да секретар или управник могу након што прибаве мишљење у погледу здравственог стања наложити да неки притвореник буде издвојен од неких или од свих других притвореника ради очувања безбедности и реда у притворској јединици или ради заштите дотичног притвореника. Управник мора, у сваком случају издвајања, известити лекара који мора потврдити да је притвореник телесно и душевно способан за такво издвајање. Истим чланом регулисано је и да се издвајање не сме користити као дисциплинска мера.

Војислав Шешељ није добио писмену одлуку о одређивању изолације и не зна да ли та одлука уопште постоји и са каквим је образложењем донета уколико евентуално постоји.

Истина је да Војислава Шешеља обилазе лекари, али лекари који га посећују не знају шта је медицинска етика. Они би морали да знају да разлози Шешељеве изолације нису везани за изазивање било какве опасности за друге затворенике или затворско особље. Изолација др Шешеља једино се може објаснити и третирати као дисциплинска мера, јер медицинских разлога за изолацију нема. Очигледно је да никога у МКСЈ није брига што је изолација као вид дисциплинске мере забрањена чланом 43 Правилника.

Очигледно је да су разлози за изолацију др Војислава Шешеља политички и дубоко нехумани, као што је и цео поступак који се против Шешеља води пред МКСЈ политички процес.

Изолација која је одређена др Шешељу није прихватљива са медицинског становишта и штетна је за његово телесно здравље што је супротно члановима 41 и 46 Правилника о притвору.

Како мере које се последњих дана спроводе над др Војиславом Шешељем не могу бити медицински оправдане, очигледно је да им је циљ психичко сламање др Шешеља и стварање још једне у низу стресних ситуација за њега, што ће за последицу имати нове компликације његовог здравственог стања. Због ових околности у којима се налази, одсуства дневног светла, сталне тензије и сталног лежања у кревету, већ је дошло до даљег погоршања здравственог стања др Војислава Шешеља које се огледа у томе да ноћима не може да спава, поново му се појављује аритмија које није било више од годину дана, поново му ненормално удара срце, трпи болове у грудима, трпи болове у стомаку, има главобоље. Све набројано директна је и искључива последица изолације односно нехуманих услова у којима се налази. Јасно је да би се чак и потпуно здрав човек брзо разболео уколико би био подвргнут условима којима је подвргнут др Шешељ, те да такви услови имају знатно теже последице на здравље Војислава Шешеља који је једанаест година у затвору и коме је током тог периода здравље озбиљно угрожено због чега је више пута оперисан.

Иако се већ једанаест година Војислав Шешељ налази у Притворској јединици МКСЈ, те иако је током тог периода његово здравље више пута озбиљно нарушено на различите начине као што се и данас очигледно нарушава, он није преносилац било какве заразе, још увек није заражен вирусом колере, куге, лепре или вариоле вере што би евентуално могло оправдати његову изолацију.

Такође, чак и да га треба изоловати од других људи, он би могао бити изолован и у својој ћелији у којој би (што показује апсурдност положаја у који је невољно доведен) имао боље услове за опоравак него у затворској болници.

Пре свега, да је у својој ћелији па макар и изолован, др Шешељу би затворско особље свакога дана било дужно да обезбеди најмање сат и педесет минута боравка на свежем ваздуху. Током изолације у притворској болници у којој се без разлога налази др Шешељу је потпуно ускраћена могућност боравка на свежем ваздуху што директно негативно делује на његово здравље.

Када се налази у затворској ћелији, др Шешељ има могућност да се током дана колико толико креће док је током изолације у затворској болници др Шешељу било какав вид шетње или физичке активности потпуно онемогућен и принуђен је да читаве дане проводи лежећи у кревету што се већ веома негативно одражава на његово здравље. Наиме, због константног вишесатног и вишедневног лежања др Шешељ када устане осећа несвестицу и има проблема са одржавањем равнотеже. посебан проблем је чињеница да у просторији у којој се др Шешељ налази уопште нема дневног светла већ је током читавог дана под вештачким светлом.

Сви лекари са којима се консултовао др Шешељ и с којима смо се консултовали ми, чланови његовог стручног тима, истакли су да је једна од веома важних мера која се препоручује после хемотерапије што дужи боравак на свежем ваздуху, што више кретања односно шетње и што више боравка на сунцу јер се на тај начин јача имунитет.

Имајући све претходно речено у виду, поставља се питање шта је заправо циљ ових противзаконитих и немедицинских поступака којима је подвргнут др Војислав Шешељ. Шта је циљ својеврсне тортуре којој је подвргнут др Шешељ?

Уколико је циљ МКСЈ да психички сломи Војислава Шешеља онда вас још једном упозоравамо да вам је посао узалудан. Током једанаестогодишњег притвора готово да нема начина на који то већ није покушано и сваки од тих покушаја завршио се дебаклом. Невероватно је да они који то упорно покушавају до сада нису схватили да је др Војислав Шешељ ментално несаломив. Он је и после једанаестогодишњег противправног утамничења психички јачи него судије МКСЈ после повратка са годишњег одмора и то неће променити чак ни затварање у „бункер“ како нама делује изолација у којој се налази. Подсећамо вас да челичну вољу др Шешеља није сломило ни вишемесечна изолација и ускраћивање контакта са спољним светом па чак ни забрањивање контакта и са члановима најуже породице.

Ми, чланови Стручног тима који помаже у припреми одбране др Шешеља, основано сумњамо да је прави разлог примене описаних немедицинских мера – према Војиславу Шешељу – да му се додатно ослаби имунитет и угрози здравље, све у циљу да се маратонски поступак против др Шешеља у недостатку доказа против њега оконча његовом судском ликвидацијом без изрицања пресуде. Неетичност МКСЈ небројено је пута доказана управо на Војиславу Шешељу, због чега не чуди још један покушај угрожавања здравља и живота др Војислава

Шешеља. Подсећам вас да је велики број Срба већ смртно страдао током боравка у Притворској јединици МКСЈ те да покушај тровања др Шешеља неидентификованом таблетом никада није разрешен.

Могуће је и то да је циљ Хашког трибунала да уштеди средства на уштрб здравља др Шешеља. Чак ни то не било први пут јер је пракса Трибунала и током претходних година била да штеди тако што др Шешељу ускраћује благовремену и адекватну медицинску негу.

Подсећамо вас на то да је чак и председавајући Претресног већа III судија Антонети својевремено др Војислава Шешеља упућивао да своје медицинске тегобе решава тако што ће се обратити лекарима без граница који своје услуге пружају бесплатно уместо да му као притворенику Уједињених нација буде обезбеђена адекватна и благовремена медицинска нега о трошку Трибунала.

Подсећамо вас и на чињеницу да је др Шешел дуже од годину дана чекао на релативно јефтине медицинске интервенције попут поправке зуба. С обзиром на то да су поправке зуба свакако знатно јефтиније од хемотерапије чији су трошкови у холандским болницама веома високи могуће је да су у Трибуналу сковали паклени план да овом нехуманом, а пре свега непотребном, изолацијом натерају Војислава Шешеља да одустане од даљег лечења хемотерапијом јер би у супротном тортуру непотребном изолацијом морао да прође 12 пута колико му је укупно хемотерапија одређено.

Чланови Стручног тима др Војислава Шешеља захтевају од председника МКСЈ да одмах стави ван снаге усмену одлуку (или писмену одлуку која др Шешељу није достављена) Секретаријата и затворске управе о изолацији и да хитно реши овај проблем да не би направио још већи који би могао резултирати катастрофалним последицама.

Познајући дуго година др Шешеља, упозоравамо вас да он неће дуго, без адекватног одговора, трпети изолацију у бункеру и крајње нехумне услове у којима се налази без свежег ваздуха и дневног светла и да би његов одговор, уколико се тортура над њим настави, могао бити одбијање узимања лекова које иначе редовно користи.

Председник МКСЈ би требало да зна да је Војислав Шешел, када нешто одлучи, непоколебљив у заштити својих основних људских права, што је раније већ доказао посебно када се за нека од њих морао борити двадесет осмодневним штрајком глађу.

Председник МКСЈ морао би да зна и да је др Војислав Шешел пре две године имао озбиљну операцију срца, да су лекови које користи већином лекови за срце, те да би престанак узимања тих лекова могао имати трагичан исход.

Председник МКСЈ и сам може консултовати угледне лекаре и утврдити да одлука Секретаријата и затворске управе о Шешељевој изолацији није медицински оправдана, да је изузетно штетна по његово здравље и да су сви који су учествовали у реализацији ове одлуке, као и они који је подржавају, директни саучесници у озбиљном угрожавању живота др Војислава Шешеља.

Морамо истаћи да је др Војислав Шешел изузетно добро поднео први циклус хемотерапије и да се након три дана хемотерапије по његовим речима осећао потпуно нормално и као да није био на хемотерапији али да се након вишедневне изолације и лежања осећа знатно лошије и да се већ након неколико корака уморан враћа у кревет.

Посебно истичемо да су, поред затворског лекара Фалкеа, највећи кривци за то што је др Војиславу Шешељу ускраћена благовремена и адекватна медицинска нега управо Претресно веће III и председавајући тог судског већа судија Антонети, јер они и поред више упозорења и жалби др Шешеља и даље одбијају да поступи у складу с правилом 65 бис Правилника о поступку и доказима МКСЈ. Наиме, императивном одредбом правила 65 бис прописана је обавеза Претресног већа и судије Претресног већа да морају сазвати статусну конференцију најдаље у размаку од сто двадесет дана од дана последње статусне конференције како би се омогућило оптуженом да покрене питања у вези с предметом укључујући физичко и психичко стање оптуженог. Својим тврдоглавим кршењем правила 65 Правилника о поступку и доказима, тј. одбијањем да поступи по цитираном правилу, судија Антонети ускратио је др Војиславу Шешељу право и могућност да покрене питање свог здравственог стања односно да Претресно веће упозна с одбијањем затворског лекара Фалкеа да нареди лаобораторијске анализе којима би благовремено биле испитане оправдане сумње др Шешеља да је оболео од рака дебелог црева. Тиме је судија Антонети постао саучесник Паулуса Фалкеа у ускраћивању благовремене медицинске неге др Шешељу због чега је, несумњиво, са знатним закашњењем утврђено да је он оболео од рака дебелог црева и због чега је, такође несумњиво, лечење др Војислава Шешеља започело у поодмаклој уместо у раној фази дијагностификованог рака дебелог црева.

Посебно истичемо и то да је план Секретаријата и управе Притворске јединице МКСЈ да током дванаест циклуса хемотерапије коју др Војислав Шешељ треба да прими током наредних шест месеци, да га сваки пут након три дана проведена у градској болници у Хагу (током којих прима хемотерапију) воде у седмодневну изолацију у затворску болницу након чега би евентуално на два, три дана био враћен у затворску ћелију да би потом одвођењем у градску болницу у Хагу започео нови циклус.

С обзиром на то да током боравка у градској болници у Хагу и затворској болници у Притворској јединици МКСЈ нису могуће посете породице или правних саветника др Војиславу Шешељу, очигледно је да ће му, уколико се настави тортура непотребном изолацијом коју Секретаријат и затворска управа над њим спроводе, бити у потпуности онемогућена припрема одбране као и сваки контакт с породицом током наредних шест месеци колико је планирано трајање хемотерапије.

Овакво поступање не само да је медицински неоправдано и нехумано већ је у крајњем исходу готово извесно погубно по живот др Војислава Шешеља.

Подсећамо вас да сте у обавези да др Војиславу Шешељу обезбедите ефективно коришћење права гарантованих и прецизираних другом главом Европске повеље о правима пацијената, посебно право на превентивне мере, право на приступ здравственим услугама, право на придржавање квалитета стандарда здравствених услуга, право на сигурност односно право да буде поштеђен повреда проузрокованих лошим функционисањем здравствених служби, погрешном медицинском праксом и грешкама, право да се избегне непотребна патња и бол колико је то год могуће у свакој фази болести.

Чланови Стручног тима др Војислава Шешеља овај захтев упућују по налогу Војислава Шешеља датом у телефонском разговору са својим правним саветником јер он због услова у којима се налази односно тортуре непотребном и медицински

неоправданом изолацијом није у могућности да овај поднесак лично састави. Уколико председник МКСЈ сумња да захтев није поднет по налогу др Војислава Шешељ предлажемо да др Шешеља посети лично или пошаље некога од службеника трибунала како би се уверио каквом је нехуманом немедицинском третману изложен Војислав Шешељ и како би се уверио да ће овај захтев и наводе изнете у њему потврдити и потписати и др Војислав Шешељ лично.

(Урадили чланови Стручног тима: Немања Шаровић, Вјерица Радета, Дејан Мирковић и Зоран Красић)

Правни саветник
Милан Терзић
